

liikmesriik väljastas teise liikmesriigi kodanikule, kes loobub oma riigi juhiloast ning kelle alaline elukoht uue juhiloa väljastamise hetkel oli juhiluba väljastava liikmesriigi territooriumil — Selle juhiloa tunnustamisest keeldumine elukohaliikmesriigi asutuste poolt, kes tuginevad meditsiinilis-psühholoogilise ekspertiisi aktile, mis koostati selles liikmesriigis pärast uue juhiloa väljastamist läbiviidud tervisekontrolli alusel, kuid mis tugineb üksnes enne selle väljastamist aseteidnud asjaoludele — Selle ekspertiisiakti liigitamine „pärast uue juhiloa väljastamist aseteidnud asjaoluks”, mis võib õigustada sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist reguleerivate siseriiklike sätete kohaldamist.

Resolutsioon

Nõukogu 29. juuli 1991. aasta direktiivi 91/439/EMÜ juhilubade kohta (muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/103/EÜ) artikli 1 lõiget 2 ja artikli 8 lõikeid 2 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et nende sätetega on vastuolus see, kui liikmesriik, teostades talle direktiivi 91/439 artikli 8 lõikega 2 antud pädevust kohaldada teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omaniku suhtes sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist käsitlevaid siseriiklike sätteid, keeldub oma territooriumil tunnustamast teises liikmesriigis väljastatud kehtivast juhiloast tulenevat juhtimisõigust, ja selle keeldumise aluseks on selle juhiloa omaniku esitatud ekspertiisikomisjoni tõend juhtimisobivuse kohta, kui see tõend — olgugi et see koostati pärast nimetatud juhiloa väljastamist ja selle aluseks on pärast seda kuupäeva läbi viidud asjaomase isiku tervisekontroll — ei too välja kas või osalist seost asjaomase isiku käitumisega pärast kõnealuse juhiloa väljastamist ning viitab sõnaselgelt asjaoludele, mis toimusid enne nimetatud kuupäeva.

(¹) ELT C 267, 7.11.2009.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 11. novembri 2010. aasta määrus (Tribunale di Trani (Itaalia) eelotsusetaotlus) —
Vino Cosimo Damiano versus Poste Italiane SpA

(Kohtuasi C-20/10) (¹)

(Kodukorra artikli 104 lõige 3 — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 1999/70/EÜ — Tähtajalise töö kohta sõlmitud raamkokkuleppe klauslid 3 ja 8 — Tähtajalised töölepingud avalikus sektoris — Esimene või ainus leping — Kohustus märkida objektiivsed põhjused — Tühistamine — Töötajate üldise kaitstuse taseme alandamine — Diskrimineerimiskeelu põhimõte — EÜ artiklid 82 ja 86)

(2011/C 63/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Trani

Pooled

Hageja: *Vino Cosimo Damiano*

Kostja: *Poste Italiane SpA*

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunale di Trani — Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368), klausli 3 ja klausli 8 lõike 3 tõlgendamine — Niisuguse siseriikliku õigusnormi kooskõla, mis näeb riigi õiguskorras ette normi, mis ei täpsusta Poste Italiane SpA töötajate tähtajalise töölepinguga töölevõtmise põhjust

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, klausli 8 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu 6. septembri 2001. aasta seadusandliku dekreeidi nr 368/2001 (millega rakendatakse direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse ETUC, UNICE ja CEEP sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (decreto legislativo n. 368, attuazione della direttiva 1999/70/CE relativa all'accordo quadro sul lavoro a tempo determinato concluso dall'UNICE, dal CEEP e dal CES)) artikli 2 lõikes 1 bis sätestatud — mis erinevalt enne nimetatud dekreeidi jõustumist kehtinud korrale võimaldavad niisugusel ettevõtjal nagu Poste Italiane SpA teatavatel tingimustel sõlmida sellise töötajaga nagu C. D. Vино esimese või ainsa tähtajalise töölepingu, toomata sealjuures objektiivseid põhjusi, mis õigustaksid sellise kestusega lepingu sõlmimist — kui need õigusnormid ei ole seotud raamlepingu rakendamisega. Sellisel juhul ei oma tähtsust asjaolu, et nimetatud õigusnormide eesmärk ei ole tagada töötajatele tähtajalise töö korral vähemalt võrdne kaitse.
2. On ilmne, et Euroopa Liidu Kohus ei ole pädev vastama Tribunale di Trani (Itaalia) esitatud neljandale eelotsuse küsimusele.
3. Viies Tribunale di Trani esitatud eelotsuse küsimus on ilmselt vastuvõetamatu.

(¹) ELT C 134, 22.5.2010.